

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.122/2013/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2014. év június hó 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 21.B.1036/2012/24. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt bűncselekményt testi sértés bűntette kísérletének [2012. évi C. törvény 164. § (1) és (3) bekezdése] és garázdaság bűntettének [2012. évi C. törvény 339. § (1) és (2) bekezdés d) pontja] is minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés mértékét - halmazati büntetésként - 10 (tíz) hónapra enyhíti, amelynek végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztést végrehajtásának elrendelése esetén börtönben kell letölteni, melyből a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 10.160 (tízezer-százhatvan) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék 21.B.1036/2012/24. számú, 2013. február 5. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat az 1978. évi IV. törvény 170. § (1), (6) bekezdés I.

fordulata szerinti testi sértés büntettének kísérlete miatt 2 év 4 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése végett fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.262/2013/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta; a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén nem képviseltette magát.

A vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezését fenntartotta, részben a tényállás megalapozottságát vitatta a tanúvallomások ellentmondásosnak minősített jellege miatt, másfelől kifogásolta a bűncselekmény jogi minősítését és a testi épség elleni bűncselekmény helyett garázdaság megállapítását, egyben enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán az elsőfokú eljárásban előadott védekezését ismételte meg.

A védelmi fellebbezés alapos volt.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes körben felülbírált.

Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, értékelési és mérlegelési körébe vonta, az ítéletben felsorolta, és nemcsak az ügyfelderítési, de az indokolási kötelezettségét is körültekintően teljesítette.

A vádlott végig vitatta, hogy késsel támadt volna a sértettre, azonban a kalapáccsal való támadást elismerte, bár azt ijesztgető jellegűnek minősítette. Az elsőfokú bíróság - a vádlott védekezésével szemben - a tanúk vallomásának tartalma alapján a vádlott testi épség ellen irányuló támadó szándékát és mindkét eszköz használatát megállapította, és logikai hibáktól mentes, az ésszerű gondolkodás szabályainak megfelelő mérlegeléssel irathú, megalapozott, hiba- és hiánymentes tényállást állapított meg, amely a másodfokú eljárásban irányadó volt, és a felülbírálat alapját képezte. A másodfokú bíróság nem osztotta a védelem érveit a tanúk előadásának ellentmondásos jellegét illetően, mert a lényegi, a büntetőjogi megítélésben releváns kérdésekben egyező, egymást kiegészítő és következetes vallomást tettek.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére, de tévedett a bűncselekmény jogi minősítésekor.

Azt helyesen állapította meg, hogy a vádlott szándéka testi sértés okozására irányult. Az elkövetés eszközei nem állnak rendelkezésre, és arra sincs adat, hogy a vádlott támadása milyen erő kifejtése mellett következett be. A sértettnek nem keletkezett sérülése, mert a kés nem ért a testéhez, míg a kalapáccsal a fejére irányzott támadást a sértett a karjával kivédte, és ezt követően a vádlott nem támadt ismételten a sértettre. A sértett vallomása szerint a kés elől ellépett, de az egyébként sem érte volna el a testét. Ellenben a vádlott leírása szerinti kalapáccsal a sértett fejére irányuló lesújtás objektíve alkalmas súlyos testi sértés okozására, ezért a tényleges sérülés, mint eredmény hiányában, erre figyelemmel kell minősíteni a szándékozott és eredmény nélkül megvalósított testi sértést. Arra nem merült fel adat, hogy a vádlott súlyosabb, életveszélyt (halált) eredményező sérülést kívánt volna okozni a sértettnek, és a konkrétan használt eszköz pontos paraméterei, valamint a támadás erejének ismerete nélkül nincs törvényes alap életveszélyt eredményező támadás kísérletének megállapítására. Nyilvánvaló, hogy általában egy kalapáccsal ilyen eredmény létrehozható, de a felülbírált ügyben nincsen erre utaló elégséges adat. Az elsőfokú bíróság irányadó tényállásában helyesen megállapított lendületes támadás azonban kizárja a nyolc napon belül gyógyuló sérülés kísérletének megállapítását. Mindezekre figyelemmel minősítette a másodfokú bíróság a testi épség elleni támadást súlyos testi sértés kísérletének.

A tényállásból kitűnően a vádlott nyilvános helyen, a benzinkútnál, a köznyugalom megzavarásával hajtott végre a felfegyverkezve elkövetett támadást, így egyben a garázdaság büntettét is megvalósította.

A kialakult bírói gyakorlat és a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) 34/2007. BK. véleménye értelmében - mivel azonos büntetési tétellel fenyegetett bűncselekmények valósultak meg - alaki halmazat jött létre, ezért mindkét bűncselekmény megállapításának helye van.

Az elsőfokú elbírálás óta hatályba a 2012. évi C. törvény, ezért a Btk. 2. § szerint az ítéletábrának meg kellett vizsgálni, hogy az elkövetés vagy az elbírálás idején hatályos anyagi jogi szabályokat alkalmazza. Az új törvény feltételes szabadságra vonatkozó szabályai enyhébbek, ezért az új törvény alkalmazásának előfeltétele adott.

Erre - és a vádlott terhére rótt enyhébb súlyos testi sértésre - is figyelemmel a bűncselekmény jogszabályi felhívását a rendelkező rész szerint módosítani kellett, és halmazatként a köznyugalom elleni bűncselekményt is meg kellett állapítani, valamint a feltételes szabadságra vonatkozó szabályt is rögzíteni kellett az esetleges utólagos végrehajtás esetére.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket feltárta, a további időmúlást a másodfokú eljárásban kellett a vádlott javára értékelni. Mivel a másod fokon megállapított bűncselekmények büntetési tétele egyaránt három évig terjedő - az első fokon felrögzített képest jelentősen enyhébb - szabadságvesztés, a testi épség ellen bűncselekmény kísérlete pedig

távoli jellegű, ezért a kiszabott szabadságvesztés jelentős enyhítése vált szükségessé, amelyet a rendelkező rész szerint állapított meg az ítéltábla.

A büntetés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön.

A feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

A vádlott büntetett előéletű, de végrehajtandó szabadságvesztésre jelentős idővel korábban volt elítélve, ezért alapos okkal feltételezhető, hogy a büntetés annak végrehajtása nélkül is eléri célját, ezért az ítéltábla a büntetés végrehajtását a Btk. 85. § (1), (2) bekezdése alapján kettő év próbaidőre felfüggesztette.

Mivel a büntetés végrehajtásának felfüggesztése mellett kizárt a mellékbüntetés alkalmazása, ezért annak mellőzése vált szükségessé.

Az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezései helyesek.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása a Be. 372. § (1) bekezdésén alapul.

Az ítéltábla kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére (Be. 381. §).

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdése kizárja a további jogorvoslatot; a vádlott terhére rótt újabb bűncselekmény alaki halmazati jellege nem nyitja meg a harmadfokú eljárást.

, 2014. év június hó 10. napján

. Rédei Géza s.k.. Mató Ágnes s.k.. Vincze Piroska s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 21.B.1036/2012/24. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.122/2013/10.számú ítéletében foglalt változások mellett jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

, 2014. év június hó 10. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: